18. Brev från
Gertrud Lundström, född Bergman
till
Emanuel ("Manne") Bergman
1901

Stockholm 14/6 1901.

Älskade bror!

Du, det skulle allt vara roligt att ha dig här nu, och jag vet, att du skulle så ryskligt gärna vilja vara här också, för ser du att är så att Ernst Lundström och jag ha i dag förlovat oss med hvarandra. Ja, kära, kära Hanne, är det inte underligt, att det har det gått så. Nu känna vi oss båda så lyckliga över att ega hvarandra, och lyckliga över att så tyckligt få känna, att det är Gud, som gifvit oss åt hvarandra. Vi ha nu varit tillsammans vecka förlåt inte hvarendaste dag, för att vi ha hunnit med att vara ett par dagar skilda åt också, och det var också så

nyttigt. I söndags och måndags var Ernst på Addeboda och där fingo vi då riktigt storartat samspråka med hvarandra — du kan aldrig ana, hvad du nu vecka har varit innehållsrik. Sedan var Ernst på bröllop i Norrtelje — på torsdagen reste vi in med samma tåg hit till Stockholm, och nu äro vi här till samman och ha det så godt. Mor kom hem i går morse och du kan kanske ana hvilken stor glädje det var för för far — och för mig. Mor och far äro så glada åt vår förening, och jag är så säker på att du också blir riktigt glad, ty du höll ju redan förut så mycket af honom.

Ernst kom stanna till söndag afton — sen blir det en lång skiljmessa. Abel är och så här och i dag kommer Ester in, det är så roligt. Hon vet ingenting om ännu. I morgon resa vi måhända ut till Dalarö tillsammans.

Mor hade haft en förskräcklig öfverresa, hon reste Trelleborg — Sassnitz och var så sjuk, så sjuk att det är hemskt höra henne tala därom. Astrid stannar ännu omkring 14 dagar — men sedan skall hon ju följa Ester till Nyköping. — Men mor förefaller så bry nu att det är en glädje däråt.

Du skall så hjärtligt hälsa Morbror och Morbror, men du är både att inte nämna något härom åt dem.

Mor och far och bror hälsa dig.

Och tag på emot en varm hälsning

från din egen lyckliga syster

Gerda.

Min käre Manne!

En varm brodershelsning sänder dig härmed från din tacksamme och lycklige

Arvid

Stockholm 17/6 1901.

Kära bror!

Det känns konstigt, att ännu ej fått något brev från dig, kanske kommer det dock ännu under dagens lopp. Är blott så rädd för att du skall ha adresserat det till Addeboda, och att kommer vi ej för än om lördag.

Ja, nu har Ernst rest, han reste i går kväll. I tre dagar ha vi fått vara tillsammans som förlofvade, och har det varit dyrbara, lyckliga dagar. Bandet mellan oss knyts fastare och fastare till för hvar dag vi få vara tillsammans. Kära Hanne, hvad det skall bli roligt att få alla vara tillsammans på Addeboda; omkring midten af Juli hoppas Ernst

komma så ledigt, och hoppas vi då så
eklätera vår förlofning. Emil föräldrar
skulle då också komma till Adacboda.
Alet tror jag skall komma att lycka rik-
tigt bra om Emil, det förefölt så, när de
här voro tillsammans, och Ester förstås
också - hon var här med barnen några
timmar på lördagen. Du förstår hur
mycket jag gläder mig häråt. I går
var far och mor och vi ute på Dalarö
hos farbror Carl, det var en sådan vac-
ker och angenäm dag.
För far är det ännu ingen tjusning. I
dag har han ett mycket viktigt sam-
manträde. O, att det måtte gå väl, så
att han får någon lättnad efter det!
Det skär ofta i en att se honom - men
jag kan ej släppa tanken, att Gud skall
hjälpa honom. O, att hjälpen komme snart!
Vi behöfva mycket tänka på honom.

I morgon resa vi tillsammans upp till
Upsala på några timmar. Kanske kom-
mer jag och att resa ut till Tuna på
någon dag, och så resa vi väl tillsam-
mans ut till Adacboda om lördag - det
skall bli skönt att komma till ro igen.
Det är roligt att ha mamma hemma,
må du tro, och så väl för far. Hon
förefaller riktigt trygg.
Kärt skall det bli när ändteligen några
underrättelser från dig nå mig.
Hälsa från oss alla morbror och morbr.
Far och mor hälsa dig.

Din tillgifna syster
Gerhard.

Bri du, Hummer gör i dessa dagar ces-
sion. Davids kvarblifvande således ock-
så.